

177

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 4 maja 1961 r.

w sprawie wysokości premii kierowców pojazdów samochodowych za oszczędność oleju napędowego.

Na podstawie § 8 ust. 2 uchwały nr 283a Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 1960 r. w sprawie poprawy organizacji pracy transportu samochodowego oraz zasad wynagradzania i czasu pracy pracowników samochodowych (Monitor Polski Nr 67, poz. 317) oraz na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 października 1960 r. w sprawie uposażenia niektórych pracowników państwowych (Dz. U. Nr 47, poz. 284) w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Wysokość premii dla kierowcy pojazdów samochodowych za każdy zaoszczędzony litr oleju napędowego — bez względu na cenę zakupu — wynosi zł 1,50.

§ 2. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. W zakładach pracy, w których obowiązują układy zbiorowe pracy, zarządzenie wchodzi w życie w terminach określonych w protokołach dodatkowych do tych układów, w organizacjach zaś spółdzielczych — w terminach określonych w uchwałach centralnych organów tych organizacji.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *A. Burski*

178

INSTRUKCJA MINISTRÓW ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ ORAZ ROLNICTWA

z dnia 3 maja 1961 r.

w sprawie warunków sanitarnych dla hodowli zwierząt futerkowych.

W związku z § 5 ust. 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 12 lipca 1951 r. w sprawie utrzymania porządku i czystości w nieruchomościach (Dz. U. z 1951 r. Nr 40, poz. 306 i z 1960 r. Nr 14, poz. 81) ustala się i wyjaśnia, co następuje:

§ 1. Urządzenia do hodowli zwierząt futerkowych powinny być tak usytuowane, aby hodowla nie była uciążliwa dla otoczenia, a w szczególności nie powodowała zanieczyszczenia powietrza, gleby i wody.

§ 2. 1. Teren hodowli zwierząt futerkowych powinien być otoczony strefą ochronną. W obrębie tej strefy nie mogą znajdować się budynki mieszkalne i inne obiekty, w których stale przebywają ludzie, z wyjątkiem domu jednorodzinnego zajmowanego przez właściciela hodowli.

2. Strefę ochronną, o której mowa w ust. 1, ustala się według linii prostej od najbardziej na zewnątrz wysuniętego pomieszczenia (klatki) dla zwierząt lub ogrodzenia wybiegu w kierunku budynku (obiektu), który ma być chroniony tą strefą.

3. Strefę ochronną ustala każdorazowo właściwy miejscowo powiatowy (miejski, dzielnicowy) inspektor sanitarny, z tym że długość linii prostej, o której mowa w ust. 2, powinna wynosić co najmniej:

1) przy hodowli lisów:

- a) 50 m, jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 5 sztuk,
- b) 100 m, jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 10 sztuk,
- c) 150 m, jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 20 sztuk;

2) przy hodowli nerek, tchórzofretek, junotów, szopów pracy i oposów:

- a) 20 m, jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 5 sztuk,
- b) 50 m, jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 20 sztuk,
- c) 100 m, jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 50 sztuk;

3) przy hodowli nutrii:

- a) 10 m, jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 5 sztuk,
- b) 20 m, jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 20 sztuk,
- c) 70 m, jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 50 sztuk.

4. Hodowla zwierząt futerkowych przy większej liczbie samic stada podstawowego niż podana w ust. 3 może być prowadzona wyłącznie w warunkach określonych dla danej hodowli przez właściwego powiatowego (miejskiego, dzielnicowego) inspektora sanitarnego w porozumieniu z powiatowym lekarzem weterynarii.

§ 3. Hodowli zwierząt futerkowych o liczbie samic stada podstawowego powyżej 5 sztuk, jeżeli chodzi o hodowlę lisów, oraz powyżej 10 sztuk samic stada podstawowego, jeżeli chodzi o hodowlę innych zwierząt futerkowych, nie może być usytuowana w odległości mniejszej niż 300 m od:

- 1) wytwórni artykułów żywności, zakładów żywienia zbiorowego, rzeźni, punktów uboju, chłodni, przetwórni mięsnych, zakładów mleczarskich, sklepów z artykułami żywności, urzędzeń służących do zaopatrywania w wodę budynków mieszkalnych,